

Objawienie Jana

Rozdział 12

1. I znak wielki został ukazany na niebie kobieta która jest okryta słońcem a księżyc pod stopami jej i na głowie jej wieniec gwiazd dwunastu 2. I w łonie mająca krzyczy rodząca w bólach i która jest dręczona urodzić 3. I został ukazany inny znak na niebie i oto smok wielki ognistej czerwieni mający głów siedem i rogów dziesięć a na głowach jego diademów siedem 4. I ogon jego ciągnie trzecia (część) gwiazd nieba i rzucił ich na ziemię i smok stał przed kobietą mającą urodzić aby kiedy urodziłaby dziecko jej pożarłby 5. i urodziła syna mężczyznę który ma paść wszystkie narody w lasce żelaznej i zostało porwane dziecko jej do Boga i tronu Jego 6. I kobieta uciekła na pustkowie gdzie ma miejsce które jest przygotowane od Boga aby tam karmiliby ją dni tysiąc dwieście sześćdziesiąt 7. I stała się wojna na niebie Michał i zwiastunowie jego wojowali ze smokiem i smok wojował i zwiastunowie jego 8. I nie miały siły ani miejsce zostało znalezione ich jeszcze na niebie 9. I został rzucony smok wielki wąż dawny który jest nazywany oszczerca i szatan zwodzący świat zamieszkały cały został rzucony na ziemię i zwiastunowie jego z nim zostali rzuceni 10. I usłyszałem głos wielki mówiący na niebie teraz stało się zbawienie i moc i Królestwo Boga naszego i władza Pomazańca Jego że został zrzuty oskarżyciel braci naszych oskarżający ich przed Bogiem naszym dniem i nocą 11. I oni zwyciężyli go przez krew baranka i przez słowo świadectwa ich i nie umiłowali duszy ich aż do śmierci 12. Dla- tego bądźcie rozweselone niebiosi i (ci) w nich zamieszkującym biada zamieszkującym ziemię i morze gdyż zszedł oszczerca do was mający wzburzenie wielkie wiedząc że mały czas ma 13. I gdy zobaczył smok że został zrzuty na ziemię prześladował kobietę która urodziła mężczyznę 14. I zostały dane kobiecie dwa skrzydła orła wielkiego aby leciałaby na pustkowie na miejsce jej gdzie jest karmiona tam porą i pór i połową pory z dala od oblicza węża 15. I rzucił się wąż za kobietą z ust jego wodę jak rzekę aby tę przez rzekę niesioną uczyniłby 16. I pomogła ziemia kobiecie i otworzyła ziemia usta jej i połknęła rzekę którą rzucił smok z ust jego 17. I został rozgniewany smok na kobietę i odszedł uczynić wojnę z pozostałymi (z) nasienia jej zachowującymi przykazania Boga i mającymi świadectwo Jezusa Pomazańca